

מזמור לתודה

נתיבי-עם, נ"א

מזמור לתודה מוזכר בנתיבי-עם סימן נא, ס"ט: נוהגים לאמרו בראש-השנה וביום-הכפורים, משום שכתוב בו "הריעו לה' כל הארץ". וכמו כן מופיע במנהגי בית-אל המובאים בראש הספר, סעיף ב': מזמור לתודה אומרים אותו בחול-המועד פסח וחול-המועד סוכות ובערב-פסח וכן בכל הימים שכתב רמ"א בסימן נא, שאין אומרים אותו. מוסיף הרב אג"ן בספרו דברי-שלום: "המנהג לאומרו בבית-מדרשו וכן ראיתי ... שהמנהג לאומרו גם בחול-המועד של פסח, והטעם של דבר שאומרים אותו לשם הודאה, אף על גב שאינו קרבן, לבד בשבת ויום-טוב, דאיכא מזמור אחר."

הקרבן של תודה הכיל, כידוע, דברי מאפה רבים ומגוונים: "אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות, משוחים בשמן וסולת מורבכת, חלת בלולת בשמן." (ויקרא ז' 12). בסך הכל מביאים ארבעים לחמים, חלקם חמץ וחלקם - לא. בקיצור סעודה רבה להרבה משתתפים מלבד הכהן והמזודה. נאלץ המזודה איפוא ליידע הרבה מרעיו וידידיו שהוא בעל תודה, על הנס או הרפואה וכו' שבהם זכה. להאדיר את שם ה' ולהרבות אהבה ותודה, לש"ית. קצרה התורה במועד המוקצב לאכילה בכוונה להרבות הפרסום ולכן גדל מאד מספר הקרואים לאכילה הזו.

הגמרא מספרת על חזקיהו המלך שהיה מועמד להיות משיח, אך מחמת שהיה "קמצן" בשירת תודה לקב"ה הוסר ממעמדו המיועד. הספור על חזקיהו מענין כי איך אפשר להטיל במלך זה את הדופי שלא אמר שירת תודה על הנס האדיר שהתרחש לעם תחת ממלכתו. בודאי היה המלך אסיר תודה לבורא אך ברבות הנסים אפשר היה חלילה לחשוב שזו דרכו של עולם. פשוט התרגלו שמתרחשים נסים ועל כן עלולים היו לבוא לכלל חוסר הכרה ואי-הוקרה. מי כמונו בדורנו לא מבין זאת למראה הנסים והנפלאות הבאים עלינו. האם חס ושלום גס לבנו... בדורנו זכינו למעשי נסים רבים: נס בתוך נס, ועלינו להודות לה' בכל עת ובכל שעה ובכל רגע ובכל דקה. כדברי בעל נתיבי-עם דרשות. שנקט בנוסח: נס בתוך

נס. וכדברי הרב עובדיה יוסף שיום העצמאות ומלחמת השחרור הם **נס מתנוסס**.
ועל כך חובה היא להיות מודים. . והמזמור מחנך אותנו להכיר בכך כבהלכה, שהם
ראשי התיבות של "הריעו לה' כל הארץ".

ההלל המלא הנאמר ביום העצמאות וביום ירושלים הוא בחזקת תפלה כאשר
מקדימה לו ברכה. אוסף המזמורים הפך פניו מהיותם מזמורי תהלים לכלל תפלת
הודאה מושלמת.

בסכום: זאת תודתנו : הלל מלא ובברכה.